

V

„Daar waren wij, bij levenden en lijken,
Afval van voedsel, vriend en kameraad,
Daar voelden we'ons voor 't eerst als huns gelijken,
Maar beter, in de keus van Goed en Kwaad.
En in ons hart bleef bitterheid noch haat
Als hen een zelfde schrootvlaag deed bezwijken
In 't gat, tusschen twee dichtgeworpen dijken,
Gepromoveerd tot onbekend soldaat!
Maar toen zij vrede maakten was 't gedaan;
Niet langer bleven wij daar kameraden
En zijn weer, als van ouds, op Gods genade
Rondzwerwend, de verspreiding ingegaan
En leven weer, door al wat leeft, verstooten,
In 't donker van vergoorde goot en slooten....”